

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010285
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118010285.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného O. T. na hlavnom pojednávaní konanom 14. februára 2019 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Obžalovaný O. T., narodený XX.XX.XXXX v O., trvale bytom B. - W., Z. 1330/8,

je vinný, že

hoci je ako otec povinný v zmysle § 62 Zákona o rodine a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 36P/40/2015 s právoplatnosťou dňa 24.12.2016 platiť výživné na mal. P., nar. 2002 sumu 63,- €, mal. O., nar. 2004 sumu 63,- €, na mal. P., nar. 2005 sumu 63,- € a mal. P., nar. 2007 sumu 50,- € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky T. J., bytom Z. XXXX/X, W., B. v období od 03.06.2017 doposiaľ (mesiac január 2019 vrátane) uhradil spolu 1.800,- €, čím spôsobil dlh vo výške 2.980,- €, a to napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/54/2017 zo dňa 03.05.2017, právoplatným dňa 03.06.2017, uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, do 30.06.2017 bol riadne zamestnaný v spoločnosti Rajkobau, s.r.o., nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia má pozastavenú,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, hoci bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 4, odsek 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody 28 (dvadsaťosem) mesiacov s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na Okresný súd Trenčín 23.02.2018 obžalobu na obžalovaného na tom skutkovom základe, že hoci je ako otec povinný v zmysle § 62 zákona o rodine a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 36P/40/2015 s právoplatnosťou dňa 24.12.2016 platiť výživné na mal. P., nar. 2002 sumou 63,- €, mal. O., nar. 2004 sumou 63,- €, na mal. P., nar. 2005 sumou 63,- € a mal. P., nar. 2007 sumou 50,- € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky T. J., bytom B. W., Z. XXXX/X v období od 03.06.2017 doposiaľ (mesiac február 2018 vrátane) uhradil spolu 600,- €, čím spôsobil dlh 2.151,- €, a to napriek tomu, že bol trestným rozkazom sp. zn. 2T/54/2017 zo dňa 03.05.2017 právoplatným dňa 03.06.2017, uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, do 30.06.2017 bol riadne zamestnaný v spoločnosti Rajkobau, s.r.o., nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač ozamestnanie, podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia má pozastavenú.

Súd vo veci podľa § 353 ods. 1 Tr. por. vydal 26.02.2018 trestný rozkaz 1T 16/2018, ktorým obžalovanému uložil trest odňatia slobody 18 mesiacov nepodmienečne (s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák.), na ktorého výkon obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný proti v konaní vydanému trestnému rozkazu podľa § 355 ods. 1 Tr. por. 20.07.2018 podal odpor s odôvodnením, že nevie, prečo by mal ísť do väzenia, vyživovaciu povinnosť si plní, mesačne platí na detí 300,- € priamo na meno J. T.. Je si vedomý, že ešte nejaké peniaze dlhuje, okolo 1.200,- €, ale spláca jej to tým, že posielal navyše peniaze, hradil deťom cestu do školy, po švagrinej posielal peniaze, aby mali na jedlo. Deti sú v krízovom centre v Považskej Bystrici, pretože boli párkrát na sociálke, že J. T. nedáva deťom jesť. Chodí ich tam navštevovať, pretože si ich chce zobrať, lebo ako jediný z rodičov má právo chodiť za nimi. Zo strany J. tam nepustia nikoho. Deň predtým mu volali zo sociálky, že 3. augusta majú posedenie, tam bude riaditeľka z úradu práce Trenčín, riaditeľka krízového centra, jeho deti P. a O.. Druhé dve deti zostali u matky. Od augusta bude bývať v Trenčíne na Sihoti, majú vyhladený byt, ktorý chcú vziať do prenájmu, pretože priateľka v októbri rodí, navštevuje doktora v Trenčíne. Bude určite zastihnuteľný na telefónnych číslach, ktoré uviedol. Ak dostanú byt do prenájmu, oznámi túto adresu súdu. Chcú, aby deti išli od septembra v Trenčíne do školy a od augusta s nimi bývať. Tiež nevyplatenie mzdy nahlásil v Rakúsku na sociálnom úrade, kde mu prisľúbili, že do troch mesiacov mu úrad vyplatí dlžnú mzdu.

Postupujúc podľa § 355 ods. 3 Tr. por. súd vo veci nariadil termín hlavného pojednávania na 13.09.2018. Predmetné hlavné pojednávanie bolo odročené, keďže obžalovaný ešte pred prednesom obžaloby priznal existujúci dlh na výživnom a prejavil vôľu do ďalšieho hlavného pojednávania dlh na výživnom uhradiť.

Ďalšie hlavné pojednávanie nariadené na 17.01.2019 bolo rovnako odročené, keďže sa obžalovaný neustanovil a zároveň neboli splnené podmienky podľa § 252 ods. 2 Tr. por. (nebolo vykázané doručenie predvolania na hlavné pojednávanie obžalovanému, keďže hlavného pojednávania vzal na vedomie telefonicky). K dôvodom nedostavenia sa na hlavné pojednávanie obžalovaný 18.01.2019 uviedol, že mal poznačený dátum 17.02.2019. K veci obžalovaný ďalej uviedol, že dlh na výživnom uhradený k danému dňu nemá, pretože ho chce osobne vyplatiť na hlavnom pojednávaní pred sudcom.

Hlavné pojednávanie nariadené na 14.02.2019 súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keďže boli splnené podmienky takého postupu podľa § 252 ods. 2 Tr. por..

Obžalovaný 14.02.2019 o 11:20 hod. (približne 1:40 hod pred konaním nariadeného hlavného pojednávania) oznámil, že nebude stíhať prísť na pojednávanie, nakoľko už hodinu a pol čaká na odťahovku. V pondelok má súd zavolať svedkyňu, cez víkend jej zanesie peniaze.

Súd po preskúmaní spisu a vyhodnotení vyššie popísaného prístupu obžalovaného k veci, ktorý možno objektívne hodnotiť ako zavádzajúci s cieľom oddaľovať meritórne rozhodnutie, dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného

na hlavnom pojednávaní a zároveň obžaloba bola obžalovanému riadne doručená (obžalobu osobne prevzal 20.07.2018), obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný (predvolanie osobne prevzal 25.01.2019), boli zachované všetky práva obžalovaného podľa § 252 ods. 2 písm. b) Tr. por. a obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený (predvolanie osobne prevzaté 25.01.2019). Preto súd aplikujúc 252 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2 Tr. por. rozhodol, že hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním zápisnice o výpovedi obžalovaného z 05.02.2018 (podľa § 258 ods. 4 Tr. por.; č.l. 4-7), výsluchom svedkyne T. J. a čítaním listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich, konkrétne rodných listov a potvrdení zo škody (č.l. 11-18), trestného rozkazu (č.l. 18), rozsudku (č.l. 20), odpisu z registra trestov (č.l. 32), výpisu z evidencie priestupkov (č.l. 33), odpovede (č.l. 34), výpisu (č.l. 35), odpovede (č.l. 36), výpisu (č.l. 38), potvrdení (č.l. 40-43) a bločkov (č.l. 91).

Obžalovaný podľa čítanej zápisnice o jeho výsluchu pred orgánmi činnými v trestnom konaní 05.02.2019 (č.l. 4-7) po zákonom poučení k veci uviedol, že žije v Rakúsku, nakoľko tam pracuje. Keď príde do Trenčína, býva niekedy v penzióne Feši Pod Sokolicami v Trenčíne, ale skôr býva u brata, naposledy však boli pohádaní, tak u neho nebol. Na Slovensko chodí tak jeden- až dvakrát za mesiac. Bol si vedomý, že na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín je povinný platiť výživné na svoje deti P., O., P. a P., ktoré žijú so svojou matkou T. J., a to v sume 63,- € mesačne na mal. P., O., P. a v sume 50,- € mesačne na mal. P. vždy do 15. dňa v mesiaci. Svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil, lebo začiatkom júna 2017 dal v spol. Rajkobau s.r.o. výpoveď, nakoľko im zamestnávateľ nevyplácal mzdu tak, ako mal a zamestnal sa od 01.10.2017. Predložil potvrdenie, že 23.12.2017 som zaplatil T. J. sumu 300,- € priamo do jej rúk, čo mu potvrdila podpisom a dňa 03.02.2018 jej poštou poslal sumu 300,- €. Taktiež predložil potvrdenie, že vyplatil dlžné výživné, za ktoré mu bol udelený trest do 03.06.2017. Uviedol, že zvyšných dlžných 1.604,- € doplatí do 15.02.2018, o čom predloží doklad. Čo sa týka kontaktu s deťmi doplnil, že je v kontakte iba s O., P. a v poslednej dobe aj so P. P. mu napísala, že nie je jeho, že si na ňu nemá robiť nároky. Vždy, keď ide na Slovensko, tak si ich ráno zoberie a večer donesie, takže jeden- až dvakrát za mesiac je s troma deťmi okrem P.. Doplnil, že jeho príjem je 886,- € v čistom a platí 500,- € výživné a ostatné je cestovné a strava, ak mu ostane niečo navyše, tak nakúpi pre deti, lebo sa sťažujú, že nemajú čo jesť, alebo oblečenie. Hlavne pokiaľ ide o O. a P., keď prídu neskôr, alebo neuposlúchnu, tak im nedajú jesť a povedia im, že im má kúpiť on. Tiež poukázal na to, že asi pred rokom, kedy to riešili aj policajti v Nemšovej, mu volala P., že bola doma a spala, že vyšla hore jej matka opitá a začala ju biť a ona odišla z domu bosá a len v pyžamku a išla k jeho bratovi do Skaly. Tak rýchlo volal kamarátovi, aby pre ňu išiel, lebo z Kľúčového do Skalky je to asi 5 km, a ona bola len v pyžame. Ten pre ňu išiel a viezol ju k jeho bratovi. Po hodine prišli policajti pre P., ale ona im povedala, že nejde, lebo že sú všetci opití a že vymýšľajú. Bratovi policajti povedali, aby sa na chvíľu postaral o P., kým nezistia, čo sa tam deje. Do hodiny priviezli policajti všetky deti ku bratovi a poprosili ho, aby deti v pondelok zaviezol na sociálku. On ich tam doviezol, stretol sa tam osobne s ich matkou, a ona ani ďakujem. Dával bratovi 150,- € za to, že sa mu 3 dni staral o deti a musel si vziať v práci voľno. Obžalovaný sa o deti staral 3 roky, ale finančne to nezvládol. Matka mu neplatila výživné vyše dva a pol roka a on som žil iba z nejakých 400,- €, finančne mu vtedy pomáhali rodičia a brat. Záverom doplnil, že si je vedomý jeho dlhu, všetko splatí tak, ako uviedol.

Svedkyňa T. J., nar. XX.XX.XXXX, bývala manželka obžalovaného, potvrdila existenciu vyživovacej povinnosti obžalovaného tak, ako je uvedená v skutkovej vete obžaloby, ktorý vyživovacia povinnosť v celom rozsahu trvá aj ku dňu rozhodovania súdu, nemá vedomosť o tom, že táto by bola nejakou zmenená. Zároveň potvrdila, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k stíhanému obdobiu od 03.06.2017 plní nepravidelne, na splatnom výživnom eviduje dlh, ktorého výšku však nevie presne uviesť. Potvrdila úhrady na splatnom výživnom v stíhanom období celkom 1.500,- €, konkrétne jednu koncom roka 2017 300,- €, dve vo februári 2018 a 300,- €, jednu v apríli 2018 300,- € a jednu v júni 2018 300,- €. Uviedla tiež, že keďže si obžalovaný vyživovaciu povinnosť riadne neplní, poberá náhradné výživné.

Z rodných listov a potvrdení Základnej škody, Janka Palu 2, Nemšová o návšteve školy škody vyplynul základ existencie vyživovacej povinnosti obžalovaného ku všetkým maloletým deťom podľa obžaloby, teda že obžalovaný je ich otcom a že tieto nie sú schopné samé sa živiť.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 2T 54/2017 z 03.05.2017, právoplatným 03.06.2017, bol obžalovaný na skutkovom základe, že si v období od novembra 2016 do rozhodnutia neplnil totožnú vyživovaciu povinnosť, aká je predmetom v tomto konaní podanej obžaloby, uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 1 rok, ktorého výkon bol podmienenčne odložený a obžalovanému bola určená skúšobná doba 2 roky. Súd obžalovanému zároveň pod hrozbou premeny trestu počas skúšobnej doby uhradiť dlh na výživnom 1.434,- €.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín 26P 40/2015 z 09.11.2016, právoplatným 24.12.2016, bola schválená rodičovská dohoda medzi T. a obžalovaným, na základe ktorej sa obžalovaný zaviazal prispievať na výživu svojich maloletých detí tak, ako je uvedené v obžalobe.

Z odpisu z registra trestov GP SR z 05.02.2018 vyplynulo odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 2T 54/2017, pričom skúšobná doba plynie do 03.06.2019.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z 05.02.2018 vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 05.05.2013 do 05.02.2018 dopustil jedného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď 05.05.2013 napadol T. J., vtedy ešte jeho manželku, takým spôsobom, že jej nadával a udril ju rukou do oblasti tváre a ramien a zhodil ju na zem a kopal do nej. Za tento priestupok bolo obžalovanému udelené pokarhanie.

Z odpovede Sociálnej poisťovne z 28.08.2017 vyplynulo, že obžalovaný od 01.01.2016 nebol poberateľom dávky v nezamestnanosti, nemocenských dávok a dôchodkových dávok zo Sociálnej poisťovne.

Z výpisu identifikačných údajov, kontaktov a priebehov poistení vyplynul prehľad zamestnávateľov obžalovaného od 03.10.1994, pričom posledne uvádzaným zamestnávateľom obžalovaného je spoločnosť RAJKOBAU, s.r.o., a to od 03.04.2017 do 30.06.2017.

Z odpovede Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín z 24.08.2017 vyplynulo, že obžalovaný za obdobie od 01.01.2016 nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a ani nebol evidovaný ako príjemca pomoci v hmotnej núdzi.

Z výpisu zo živnostenského registra z 22.09.2017 vyplynulo, že obžalovaný má od 13.02.2007 pozastavené oprávnenie na prevádzkovanie živnosti na 60 mesiacov.

Z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín z 02.10.2017 vyplynulo, že T. J. poberala na maloleté deti podľa obžaloby od apríla 2017 náhradné výživné v sumách, v akých mal obžalovaný výživné platiť podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín 26P 40/2015.

Z bločkov - poštových poukazov na adresu vyplynulo, že obžalovaný v stíhanom období podľa obžaloby (od 03.06.2017) uhradil v prospech T. J. XX.XX.XXXX sumu 300,- €, 23.12.2017 sumu 300,- €, 03.02.2018 sumu 300,- €, 16.02.2018 sumu 300,- €, 07.04.2018 sumu 300,- € a 18.06.2018 sumu 300,- €.

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o objekt a subjekt skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák., súd len stručne uvádza, že objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane výživou/zaopatrením oprávnených osôb pred neplnením si zákonnej vyživovacej/zaopatrovacej povinnosti zo strany výživou/zaopatrením povinných osôb. Subjekt (páchateľ) je pritom vymedzený špeciálne, a teda páchatelom tohto trestného činu môže byť osoba spĺňajúca predpoklady trestnej zodpovednosti (§ 22 a 23 Tr. zák.), u ktorej zároveň existuje zákonná vyživovacia/zaopatrovacia povinnosť voči inej osobe (výživou/zaopatrením oprávnenej). Bolo v konaní vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností

dokázané, že obžalovaný takou osobou je, a to vo vzťahu k jeho štyrom deťom uvedeným v obžalobe a vo výške a so splatnosťou rovnako tam uvedenej.

Pokiaľ ide o naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., i toto bolo v konaní vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností dokázané.

V súvislosti s objektívnou stránkou daného prečinu súd prvotne poukazuje, že za účelom ustálenia doby, v ktorej bol obžalovaný povinný plniť jeho zákonnú vyživovaciu povinnosť, je potrebné vychádzať z dikcie § 122 ods. 13 Tr. zák., a teda preskúmať plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného až do dňa vyhlásenia rozsudku. Preto súd skúmal obdobie od 03.06.2017 (ako sa obžalovanému obžalobou kládlo za vinu, keď podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín 26P 40/2015 už bolo splatné výživné za jún 2017) do 14.02.2019 (kedy podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín 26P 40/2015 ešte nebolo splatné výživné za marec 2019), čo je spolu 20 mesiacov.

Pokiaľ ide o výšku zákonnej vyživovacej povinnosti, na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín 26P 40/2015 bol obžalovaný povinný prispievať na výživu mal. P., nar. 2002 sumou 63,- €, mal. O., nar. 2004 sumou 63,- €, mal. P., nar. 2005 sumou 63,- € a mal. P., nar. 2007 sumou 50,- € všetko mesačne. Spolu tak mal obžalovaný voči týmto deťom vyživovaciu povinnosť 239,- € mesačne, ktoré mal platiť k rukám T. J..

V zmysle uvedeného mal obžalovaný za obdobie 20 mesiacov zaplatiť T. J. celkom sumu 4.780,- €.

To, že obžalovaný si určenú zákonnú vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas, resp. úplne, vyplynulo tak z vyjadrení obžalovaného, ktorý viackrát potvrdil, že si je vedomý dlhu na splatnom výživnom, pričom zároveň viackrát prejavil vôľu dlh na splatnom výživnom celkom uhradiť (pri výsluchu v rámci prípravného konania uviedol, že do 15.02.2018, na hlavnom pojednávaní 13.09.2018 uviedol, že na ďalšom hlavnom pojednávaní, na ktoré sa ale neustanovil a v deň konania posledného hlavného pojednávania 14.02.2019 napokon uviedol, že v priebehu nasledujúceho víkendu), ako aj výsluchu T. J., ktorá potvrdila, že ku dňu konania posledného hlavného pojednávania 14.02.2019 eviduje dlh na splatnom výživnom, uhradená bola len časť dlžného splatného výživného.

Z oboznámených bločkov ďalej vyplynulo, že obžalovaný v stíhanom období od 03.06.2017 do 14.02.2019 na dlžné splatné výživné v prospech T. uhradil 27.11.2017 sumu 300,- €, 23.12.2017 sumu 300,- €, 03.02.2018 sumu 300,- €, 16.02.2018 sumu 300,- €, 07.04.2018 sumu 300,- € a 18.06.2018 sumu 300,- €, teda celom sumu 1.800,- €. V zmysle všetkého vyššie uvedeného dlh na splatnom výživnom ku dňu rozhodovania súd predstavuje 2.980,- €.

Treba ešte doplniť, že podľa jednej zo zásad civilného práva (v minulosti napr. § 73 Občianskeho zákonníka účinného do 31.12.1991, alebo § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka v účinnom znení) platí, že plnenia obžalovaného tak, ako sú vyššie uvedené, treba postupne započítavať na dlžné výživné, ktoré bolo splatné najskôr. Ak teda obžalovaný uhradil na dlžnom splatnom výživnom postupne sumu 1.800,- €, súd vychádzal z toho, že úhradami obžalovaného došlo k splateniu dlžného výživného za mesiace júl 2017 až január 2018 a čiastočne aj za február 2018. Zvyšok dlžného splatného výživného (čiastočne za február 2018 až do januára 2019) uhradený nebol. S poukazom na uvedené možno bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že obžalovaný si viac ako tri mesiace v období dvoch rokov svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť neplnil.

Ďalej súd poukazuje, že mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané aj osobitné kvalifikačné pojmy podľa § 207 ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák., keď zo strany obžalovaného došlo k spáchaniu skutku závažnejším spôsobom - na viacerých osobách (§207 ods. 3 písm. b) s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.) a obžalovaný bol zároveň za trestný čin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v posledných dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 2T 54/2017.

Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný konal vo vedomej nedbanlivosti, tzn. vedel o existencii jeho vyživovacej povinnosti podľa obžaloby, ako aj o následkoch jej neplnenia si (už skôr bol za trestný čin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. odsúdený trestným

rozkazom Okresného súdu Trenčín 2T 54/2017), ale bez známych a rozumných dôvodov sa spoliehal, že predmetné následky nevyvolá.

Prihliadnuc na závery vyššie uvádzané bol obžalovaný súdom uznaný za vinného zo skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku rozsudku (došlo s odkazom na § 122 ods. 13 Tr. zák. k modifikácii skutku tak, aby tento zodpovedal tam uvedenej zákonnej dikcii), ktorým obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák..

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd vychádzal z predpokladov podľa § 34 Tr. zák., pričom poukazuje najmä na to, že :

- obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., kde trestná sadzba podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. je 1 až 5 rokov, čo je 12 mesiacov až 60 mesiacov,

- postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. nebola u obžalovaného zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, ale bola u neho zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už v minulosti bol odsúdený za trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín 2T 54/2017); pri skúmaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bolo preto potrebné vychádzať z pomeru 0:1 v prospech priťažujúcich okolností a aplikujúc § 38 ods. 4 a § 38 ods. 8 Tr. zák. upraviť trestnú sadzbu uvedenú vyššie zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu, teda vychádzať z trestnej sadzby 28 až 60 mesiacov,

- obžalovaný (s odkazom na § 122 ods. 13 Tr. zák.) spáchal skutok podľa výroku tohto rozsudku od 03.06.2017 do 14.02.2019, teda v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, keď na základe trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín 2T 54/2017 mu bola určená skúšobná doba do 04.06.2019; aplikujúc § 49 ods. 2 Tr. zák. teda obžalovanému musel byť uložený trest odňatia slobody nepodmienečný,

- obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku podľa výroku tohto rozsudku vo výkone trestu odňatia slobody; aplikujúc § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody teda obžalovaný musel byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prihliadnuc na všetky vyššie uvádzané skutočnosti ako aj vo výroku tohto rozsudku uvedené ust. Tr. zák., súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiace nepodmienečne, teda na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa druhej odrážky vyššie. Takýto trest považoval za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným a výchovu obžalovaného k tomu, aby do budúcnosti viedol riadny život. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, hoci bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.

Trestnosť činu zaniká v prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.